

Benátky 2010 – Itálie, Apartment Dorsoduro

Po delším zvažování jsme si zajistili krátký, čtyřdenní pobyt v Benátkách. Měla to být opožděná připomínka 30.výročí naší svatby, ale také dárek k narozeninám maminy. Byla to trochu rychlovka, teprve začátkem října jsme si rezervovali pobyt od pondělí 18. října do čtvrtka 21.října 2010 v apartmánovém bytě na okraji historické části Benátek, následně jsem zajistil letenky, v té době za velmi přijatelnou cenu.

Benátky mají svoje specifika, především co se týče dopravy. Letiště je vzdálené asi 10km, ale hlavní doprava do města je po moři na lodích. K dispozici je hodně lodních taxíků, ale také větší lodě jako MHD. Také přímo v Benátkách se můžeme pohybovat pěšky nebo lodní městskou dopravou.

To mi připomíná naši první návštěvu Benátek. Bylo to v roce 1995, když jsme se vydali na naši první dovolenou k moři. S naším autem Škoda-Forman jsme se vydali, tedy já, mamina a dcera Kačka, do Itálie, do pro Čechy v té známého letoviska Bibione. Naše cesta do Itálie byla dost náročná, protože na dálnicích v Rakousku i v Itálii byly dlouhé fronty a tak naše Kačka byla hodně otrávená už po cestě. I po dobu pobytu to s ní nebylo moc jednoduché. V té době tam v kempu byli i naši příbuzní, Petr z Prachatic s rodinou. Trochu nám nevyšlo ideální počasí pro pobyt u moře, tak jsme se vydali na celodenní výlet do Benátek. Tady se projevila ta specifická doprava, protože vjezd na okraj Benátek mají jen místní, turisté musejí zaparkovat asi 4 km od středu města na záchytných parkovištích. Také my jsme tam zaparkovali, a protože nemáme ty jazykové schopnosti, vydali jsme se do města pěšky. Zrovna bylo horko a tak to bylo dost náročné. Procházka po historické části Benátek už proběhla bez problémů, Kačka si užila holubů na náměstí Sv.Marka, dívali jsme se na plující gondoly a obdivovali jsme úzké uličky s přemostěním přes kanály a taky maminu a Kačku zaujaly výlohy luxusních obchodů. Pak jsme si dali malé občerstvení na zahrádce restaurace na pobřeží a vydali jsme se zpět. Teď už se nám podařilo nastudovat trasu lodí, takže na parkoviště jsme se dostali po moři. A tady prohlásila mamina, že do Benátek už nikdy více, protože voda v benátské laguně byla špinavá a smradlavá, zanesená množstvím odpadků – plovoucí papíry, plastové láhve a další nepořádek.

Proto bylo naše rozhodnutí o návštěvě Benátek po delším zvažování a přesvědčování. Odlet z Prahy byl trochu složitý, protože jsem si z letenky špatně přečetl odletovou bránu a čekali jsme na odlet jinde. Až hlášení z letištního rozhlasu nás vyzývalo k urychlenému příchodu na tu správnou bránu. Docela v poklusu jsme se na poslední chvíli dostali k odbavení do letadla. Po příletu na letiště Benátky jsme dlouho hledali možnost lodní dopravy do středu města i způsobu zakoupení lodních lístků. Museli jsme se dopravit do středu města na předem uvedenou stanici městské lodní dopravy San Basilio, kde nás čekala delegátka. Ta nás odvedla do apartmánové budovy, do třetího patra bez výtahu, předala nám byt s klíči a vysvětlila kam klíče dát po ukončení pobytu. Pak už nás nechala samotné. Po vydýchání z toho přesunu ze stanice do budovy a do třetího patra jsme se ubytovali a dali kávu. Pak už jsme se vydali na naši první procházku po krásných Benátkách.

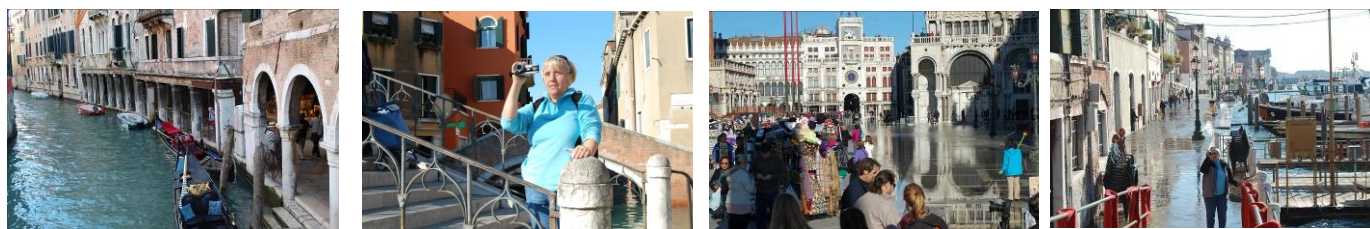
Nejdříve se musím zmínit o našem stravování. Měli jsme k dispozici vybavenou kuchyňku, tak jsme to většinou řešili vlastní stravou. Mamina vařila, když nakoupila v blízké Bille vše potřebné, pro svou potřebu si ještě dopřála ovoce a zeleninu z bohaté nabídky lodních tržišť nebo pouličních stánků. Jen málokdy jsme si dali jídlo na zahrádkách restaurací, hlavně že jsme nevěděli co si objednat.

Procházky jsme si opravdu užívali. Pěšky, někdy lodní dopravou, občas jsme se zastavili na kávu nebo pívko, ale nemohli jsme to moc přehánět. Veřejné WC tam moc nejsou, v restauracích na člověka koukají jak na vetřelce, i když všude inzerují, že návštěva WC je povolená. Postupně jsme si zvykli na tu lodní dopravu, dokonce jsme byli schopni si zakoupit permanentku na loď v rámci MHD. Tím jsme si mohli prohlídnout všechny zajímavé budovy, památky, uličky a kanály. Jen ta plavba na gondole nás minula. A nebylo to jen z důvodu finančních, i když ty ceny byly hodně vysoké. Hlavně jak se domluvit na vlastní plavbě, ale také jak strávit snahu gondoliéra o konverzaci, což jsme běžně pozorovali z břehů. Občas jsme i trochu bloudili, protože uličky i kanály si jsou hodně podobné. Samozřejmě jsem za to mohl já, protože mamina šla zásadně tam, kam jsem ji já vedl, a zbavovala se odpovědnosti za naši polohu. Většinou to dopadlo tak, že jsme si sedli na nějakou předzahrádku, objednali si kávu nebo pití a já v mapě vysledoval, kde vlastně jsme.

Už druhý den, v úterý, jsme zažili vysokou vodu. Podle výkladu průvodce jde o tzv. Acqua alta (vysoká voda), kdy mořská hladina stoupne až o 90 cm. Stává se to každý rok v průměru 54x. To jsme zažili. Chodníky zalité vodou, zkušené lidi chodí v pestrobarevných holínkách. V uličkách jsou postaveny mobilní zvýšené chodníčky, ale jsou dost úzké, takže je obtížné se vyhybat. Celý přístup od moře k náměstí sv. Marka je prošípován těmito chodníčky, protože při množství turistů by se to nedalo jinak zvládnout. V říjnu už není voda natolik teplá, aby se dalo chodit naboso.

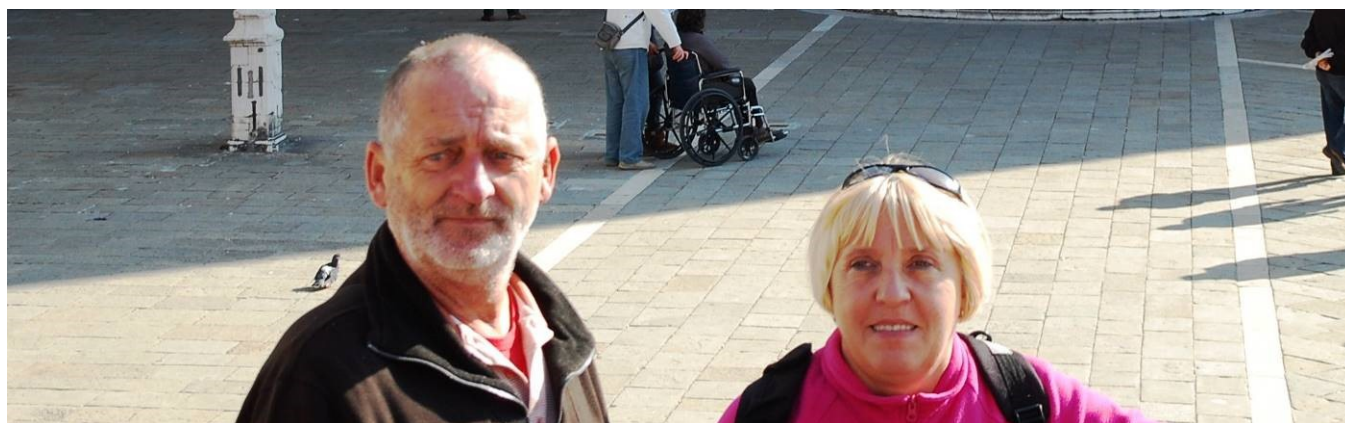
Nechci tady dělat průvodce městem, to je v každé publikaci o Benátkách. Prošli jsme skutečně většinu historických oblastí, ale zašli jsme i do okrajových částí, třeba do přístavu, kolem nádraží, do parků a za použití lodní dopravy i na okolní ostrovy. Na dominantní a nádherný výhled z věže Zvonice sv. Marka (výška téměř 100m) jsme se nejdříve nedostali, protože tam byla velmi dlouhá fronta před výtahem. Až ve středu ta fronta nebyla tak strašná, tak jsme si vystáli ten čas a vyjeli jsme výtahem na vyhlídkovou plošinu Věže. Asi bylo dobře, že jsme si ten výhled dopřáli až v později, když už jsme prošli většinu Benátek a mohli jsme tak si ten výhled užít s poznáváním už navštívených míst. Jak se stmívalo, hledali jsme už cestu na náš penzion, protože jsme byli za celý den hodně unavení. Káva, malá večere a honem zalehnout.

Poslední den naší dovolené jsme po snídani a úklidu našeho apartmánu sbalili a šli už se zavazadly na poslední procházku městem. Tentokrát jen v blízkosti pobřeží a stanic lodní dopravy, protože po poledni už jsme museli vyrazit na plavbu směrem letiště. Odlet z Benátek a přílet do Prahy už byl bez problémů, za letu jsme si užívali za krásného počasí přes den výhledy na Alpy a naše kopečky.

Nechci dělat nějakou propagaci, ale pobyt v Benátkách, i když krátkodobý, to je romantika, poznání a zážitky. Vřele doporučuji. Máme krásné vzpomínky a i sepisování tohoto cestopisu ve mne vyvolalo příjemnou nostalgii a hrdost, že jsme si takové poznávání a cestování ve svém společném životě dopřávali. Mamina si přiznala, že ve chvílích těžších životních situacích si zlepšovala náladu a sebevědomí prohlížením fotoalba z tohoto pobytu.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 27.3.2021